

Hocam Meriç Ökten Hanımefendi'ye

yirmi yıl önce yaklaşık bir yetimin başını okşadınız
binlerce kez kesildi saçları gitmedi elinizin izi
sürekli bir yağmurdur merhamet, yalnız iyilerin gördüğü
biliniz istedim, bilmenin yük olduğu bu çağda
ellerin yumruk olup kalplere kalplere indiği bu çağda
mübarek elinizin izi gider mi, gitmedi hiç
biliniz istedim, Fethi ağabeyin size verdiği ekmeğe
bize de verildi, o an yarıldı ve içine aldı bütün zamanları
ekmeğin ve insanın kutsallığına hürmeten
ve merhametin ve tek bir tebessümün yetim yüzüne
biliniz istedim, kıymeti bilinmeyen çağda kutsal ne varsa
fakir miydi insan bir tebessüm ikram edemeyecek kadar
ve merhamet etmeyenin merhamet için ellerini semaya
geçer gider yanından kalbi kırığın pervasızca
boş kovan, kof ceviz, yüze çarpılan çürük elmalarla

biliniz istedim efendim, unutulmuyor işte
eliniz başımın üstünde daha, ötekilerse kalbimi sıkıştırıp duruyor
kandıramazsınız cafcaflı sözlerle kara taşın karıncasını göreni
belki dar kapıyı seçenler geçer büyük kapıdan
atarak cübbelerini sırtından, baştan ayağa bir kalp
yalın ayak, başı kabak, çırılçıplak, maskesiz, üryan
biliniz istedim efendim, kırk yıl sonra duyulur yankısı suyun
mektubumu bitirirken rahmet ve bereket ve esenlik dilerim
yetim başı öpen ellerinizden öperim

Mehmet Özger